

WETTEN, DECRETEN, ORDONNANTIES EN VERORDENINGEN LOIS, DECRETS, ORDONNANCES ET REGLEMENTS

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

N. 2004 — 4847

[C — 2004/09918]

27 DECEMBER 2004. — Koninklijk besluit ter uitvoering van artikel 1409, § 1, vierde lid, en 1409, § 1^{er}bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek inzake de beperking van de inbeslagneming wanneer er kinderen ten laste zijn

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt de bedragen die niet kunnen worden in beslag genomen of overgedragen van de sommen uitgekeerd ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst, een statuut, een abonnement, of uitgekeerd aan personen die tegen loon onder het gezag van een ander persoon arbeid verrichten buiten een arbeidsovereenkomst om.

Deze bepaling werd gewijzigd door artikel 2, 1°, b, van de wet van 24 maart 2000 en door artikel 377 van de programmawet van 22 december 2003, zodat deze bedragen die niet kunnen worden in beslag genomen of overgedragen, verhoogd worden wanneer de persoon op wiens inkomsten beslag werd gelegd of die werden overgedragen één of meerdere kinderen ten laste heeft.

Het ontwerp dat aan Uwe Majesteit ter ondertekening wordt voorgelegd bepaalt het begrip kind ten laste.

Er werden drie cumulatieve criteria weerhouden.

1. Uit hoofde van het kind: een criterium qua leeftijd of van het vermogen om voor zichzelf te zorgen.

Onder voorbehoud van de personen die onder het statuut van de verlengde minderjarigheid vallen, kunnen alleen de personen die niet de volle leeftijd van vijfentwintig jaar bereikt hebben beschouwd worden als kind ten laste. De in aanmerking genomen leeftijd houdt rekening met de normale duur van de langste universitaire studies.

De betrokken persoon mag uiteraard niet over eigen inkomsten beschikken. Indien dat het geval zou zijn, kan hij niet meer beschouwd worden als zijnde nog steeds ten laste. Om de jobstudenten niet te straffen, wordt geen rekening gehouden met de inkomsten waarvan het jaarlijkse bedrag niet hoger is dan € 1.800. Dit bedrag is overgenomen van die welke door artikel 136 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen bepaald zijn op het gebied van de inkomstenbelasting.

2. Er moet een bevoorrechte band bestaan tussen de schuldenaar en het kind ten laste.

Zoals hierna zal worden uiteengezet, bestaat het ten laste hebben van een kind in het deelnemen aan of het ten laste nemen van de kosten voor huisvesting, levensonderhoud of opvoeding.

In principe moeten deze kosten ten laste worden genomen door de ouders. Rekening houdend met de evolutie van de gezinsstructuren, werd eveneens rekening gehouden met de « zorgouder ». Dit begrip beoogt zowel de partner van een ouder die een nieuw gezin heeft gesticht, als de grootouder of elke andere persoon die, in vervanging van de ouder of ouders, zorg draagt voor de huisvesting, het levensonderhoud of de opvoeding van het kind. Het doorslaggevende criterium moet dat zijn van de bevoorrechte band en van de betrokkenheid, naast een ouder of in vervanging van één of van beide ouders.

3. In hoofde van de schuldenaar: hij moet in aanzienlijke mate bijdragen in de kosten voor huisvesting, het levensonderhoud of opvoeding.

In principe behoort het aan degene die wenst te genieten van een verhoging van de bedragen die niet vatbaar zijn voor beslag of overdracht om het bewijs te leveren dat hij in aanzienlijke mate deelneemt aan de kosten voor huisvesting, het levensonderhoud of opvoeding van het kind.

Om deze bewijslast te verlichten moet deze voorwaarde in twee gevallen beschouwd worden als zijnde vervuld.

Het eerste geval betreft het samenwonen, want dit brengt kosten met zich mee, ook al is het niet exclusief noch doorlopend zo.

Men beoogt hiermee de situatie van kinderen die volgens het systeem van de gedeelde materiële bewaring leven, zoals dat werd gewenst door de wetgever (*St. Kamer*, zitting 1999-2000, nr. 383/003, blz. 3 en 4). In dat geval zijn de inkomsten van de partner van de ouder eveneens beschermd.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

F. 2004 — 4847

[C — 2004/09918]

27 DECEMBRE 2004. — Arrêté royal portant exécution des articles 1409, § 1er, alinéa 4, et 1409, § 1^{er}bis, alinéa 4, du Code judiciaire relatif à la limitation de la saisie lorsqu'il y a des enfants à charge

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'article 1409 du Code judiciaire détermine les montants insaisissables et incessibles des sommes payées en exécution d'un contrat de travail, d'un contrat d'apprentissage, d'un statut, d'un abonnement ou encore de celles qui sont payées aux personnes qui, autrement qu'en vertu d'un contrat de travail, fournissent contre rémunération des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne.

Cette disposition a été modifiée par l'article 2, 1°, b, de la loi du 24 mars 2000 ainsi que par l'article 377 de la loi programme du 22 décembre 2003, de manière à ce que ces montants insaisissables et incessibles soient majorés lorsque la personne saisie ou ayant cédé ses revenus a un ou plusieurs enfant à charge.

Le projet qui est soumis à la signature de Votre Majesté établit la définition de la notion d'enfant à charge.

Trois critères cumulatifs ont été retenus.

1. Dans le chef de l'enfant: un critère d'âge ou de capacité à s'assumer.

Sous réserve des personnes sous statut de minorité prolongée, seules les personnes de moins de vingt-cinq ans accomplis peuvent être considérées comme enfant à charge. L'âge pris en considération tient compte de la durée normale des études universitaires les plus longues.

La personne considérée ne peut, bien entendu, pas être titulaire de revenus propres. Si tel était le cas, elle ne pourrait être considérée comme étant encore à charge. De manière à ne pas pénaliser les étudiants jobistes, les revenus ne dépassant pas la somme annuelle de € 1.800 ne sont pas pris en compte. Ce montant est calqué sur ceux déterminés en matière d'impôts sur le revenu par l'article 136 du C.I.R. 1992.

2. Il doit exister un lien privilégié entre le débiteur et l'enfant à charge.

Comme il sera exposé ci-après, la charge d'un enfant consiste en la participation ou la prise en charge des frais d'hébergement, d'entretien ou d'éducation.

En principe, ces frais doivent être pris en charge par les parents. Compte tenu de l'évolution des structures familiales, il est également tenu compte du « parent social ». Cette notion vise tant le partenaire d'un parent qui a reconstitué une nouvelle cellule familiale que le grand-parent ou toute autre personne qui assume, en remplacement du ou des parents, l'hébergement, l'entretien ou l'éducation de l'enfant. Le critère déterminant doit être celui du lien privilégié et du rôle assumé, aux côtés d'un parent ou en substitution de l'un ou des deux parents.

3. Dans le chef du débiteur: il doit participer, de manière substantielle, aux frais d'hébergement, d'entretien ou d'éducation.

En principe, il appartient à celui qui souhaite bénéficier de la majoration des montants insaisissables ou incessibles de rapporter la preuve qu'il participe, de manière substantielle, aux frais d'hébergement, d'entretien ou d'éducation de l'enfant.

De manière à alléger cette charge de la preuve, cette condition doit être considérée comme établie dans deux hypothèses.

La première hypothèse concerne la cohabitation dès lors que celle-ci implique des frais même si elle n'est ni exclusive, ni continue.

Il s'agit en effet de viser la situation des enfants vivant sous un mode de garde partagée, comme cela a été voulu par le législateur (*Doc. Parl., Chambre*, sess. 1999-2000, n° 383/003, pp. 3 et 4). Dans ce cas, les revenus du partenaire du parent sont également protégés.

Het tweede geval betreft de storting van een bijdrage waarvan het bedrag hoger is dan de vermeerdering van het bedrag dat niet vatbaar is voor inbeslagname of overdracht. Alleen de schuldenaar van deze bijdrage is beschermd door de verhoging van het beschermde bedrag.

Sire,
van Uwe Majesteit,
de zeer eerbiedige
en getrouwe dienaars,
De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX
De Minister van Sociale Zaken,
R. DEMOTTE

27 DECEMBER 2004. — Koninklijk besluit ter uitvoering van artikel 1409, § 1, vierde lid, en 1409, § 1^{er}bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek inzake de beperking van de inbeslagneming wanneer er kinderen ten laste zijn

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op het internationaal Verdrag inzake de rechten van het kind, ondertekend in New York op 20 november 1989, goedgekeurd door de wet van 25 november 1991;

Overwegende dat artikel 27 van dit Verdrag het recht bevestigt van ieder kind op een levensstandaard die toereikend is om zijn lichamelijke, geestelijke, intellectuele, zedelijke en maatschappelijke ontwikkeling mogelijk te maken;

Overwegende dat dezelfde bepaling verduidelijkt dat het in de eerste plaats toekomt aan de ouders of aan andere personen die het kind ten laste hebben om de verantwoordelijkheid op zich te nemen om, naar vermogen en binnen de grenzen van hun financiële mogelijkheden, de levensomstandigheden te waarborgen die nodig zijn voor de ontwikkeling van het kind;

Overwegende dat het de taak van de Staat is om die ouders en andere personen die het kind ten laste hebben bij te staan om dit recht aan te wenden en maatregelen te treffen die hen, in de mate van het mogelijke, voldoende middelen garanderen om hierin te voorzien.

Gelet op het Gerechtelijk Wetboek, inzonderheid op artikel 1409, § 1, vierde lid, toegevoegd bij de wet van 24 maart 2000, en artikel 1409, § 1bis, vierde lid, ingevoegd bij dezelfde wet;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 18 november 2004;

Overwegende dat het dringend is om de definitie van het begrip kind ten laste te bepalen, zodat de inwerkingstelling van artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek mogelijk wordt;

Dat dit voorontwerp verbonden is met een ander voorontwerp van wet dat de regels voor de bewijskracht en de rechtspleging bepaalt;

Dat dit tweede voorontwerp, rekening houdend met de omvang van de aan de Koning verleende speciale machten, ten laatste op 31 december 2004 moet worden goedgekeurd;

Dat de dringendheid aangetoond is;

Gelet op het advies nr. 37877/2 van de Raad van State, gegeven op 15 december 2004, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State gecoördineerd op 12 januari 1973, vervangen bij de wet van 4 augustus 1996;

Op de voordracht van Onze Minister van Sociale Zaken en Onze Minister van Justitie,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. In de zin van het vierde lid van artikel 1409, § 1, van het Gerechtelijk Wetboek en van het vierde lid van artikel 1409, § 1bis, van hetzelfde Wetboek, verstaat men onder « kind ten laste », elke persoon die de volle leeftijd van 25 jaar niet heeft bereikt of die valt onder het statuut van verlengde minderjarigheid, voor wie de titularis van de in beslaggenomen of overgedragen inkomsten ingevolge een verwantschap in eerste graad of in de hoedanigheid van zorgouder, op substantiële wijze voorziet in de kosten van huisvesting, onderhoud of opvoeding.

De financiële bijdrage in de kosten van huisvesting, onderhoud of opvoeding wordt, in ieder geval, voor substantieel aanzien wanneer de kind ten laste op duurzame wijze samenwoont met de titularis van de in beslaggenomen of overgedragen goederen, ook als dit niet uitsluitend en onafgebroken het geval is.

La seconde hypothèse concerne le versement d'une part contributive d'un montant supérieur à la majoration du montant insaisissable ou inaccessibles. Seul le débiteur de cette part contributive est protégé par la majoration du montant immunisé.

Sire,
de Votre Majesté,
les très respectueux
et très fidèles serviteurs,
La Ministre de la Justice
Mme L. ONKELINX
Le Ministre des Affaires sociales,
R. DEMOTTE

27 DECEMBRE 2004. — Arrêté royal portant exécution des articles 1409, § 1er, alinéa 4, et 1409, § 1^{er}bis, alinéa 4, du Code judiciaire relatif à la limitation de la saisie lorsqu'il y a des enfants à charge

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la Convention internationale relative aux droits de l'enfant, signée à New-York le 20 novembre 1989, approuvée par la loi du 25 novembre 1991;

Considérant que l'article 27 de cette Convention consacre le droit de tout enfant à un niveau de vie suffisant pour permettre son développement physique, mental, spirituel, moral et social;

Considérant que la même disposition précise que c'est aux parents ou autres personnes ayant la charge de l'enfant qu'incombe au premier chef la responsabilité d'assurer, dans les limites de leurs possibilités et de leurs moyens financiers, les conditions de vie nécessaires au développement de l'enfant;

Considérant qu'il appartient à l'Etat d'aider ces parents et autres personnes ayant la charge de l'enfant à mettre en œuvre ce droit et de prendre des mesures leur garantissant, dans la mesure du possible, des ressources suffisantes pour y pourvoir.

Vu le Code judiciaire, notamment l'article 1409, § 1er, alinéa 4, ajouté par la loi du 24 mars 2000, et l'article 1409, § 1^{er}bis, alinéa 4, inséré par la même loi;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 18 novembre 2004;

Considérant qu'il y a urgence à établir la définition de la notion d'enfant à charge de manière à permettre l'entrée en vigueur de l'article 1409 du Code judiciaire;

Que le présent avant-projet est lié à un autre avant-projet qui détermine les règles de preuve et de procédure;

Que ce second avant-projet doit, compte tenu de l'étendue des pouvoirs spéciaux attribués au Roi, être adopté au plus tard pour le 31 décembre 2004;

Que l'urgence est établie;

Vu l'avis n° 37.877/2 du Conseil d'Etat, donné le 15 décembre 2004 en application de l'article 84, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'Etat coordonnées le 12 janvier 1973, remplacé par la loi du 4 août 1996;

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires sociales et de Notre Ministre de la Justice,

Nous avons arrêté et arrêtons :

Article 1er. Au sens de l'alinéa 4 de l'article 1409, § 1er, du Code judiciaire et de l'alinéa 4 de l'article 1409, § 1^{er}bis, du même Code, on entend par « enfant à charge », toute personne de moins de 25 ans accomplis ou qui se trouve sous statut de minorité prolongée, pour laquelle le titulaire des revenus saisis ou cédés pourvoit, en vertu d'un lien de filiation au premier degré ou en qualité de parent social, de manière substantielle, aux frais d'hébergement, d'entretien ou d'éducation.

L'intervention financière dans les frais d'hébergement, d'entretien ou d'éducation est, en tout état de cause, considérée comme substantielle lorsque l'enfant à charge cohabite de manière durable, même si ce n'est pas de manière exclusive et continue, avec le titulaire des revenus saisis ou cédés.

De financiële bijdrage wordt, in ieder geval, voor substantieel aanzien wanneer de titularis van de in beslaggenomen of overgedragen goederen een deel afdraagt dat hoger is dan de verhoging die bepaald is door artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek.

Kunnen niettemin niet aanzien worden als zijnde ten laste, de personen die over inkomsten hadden beschikken, hoger dan bepaald overeenkomstig het artikel 136 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen over de inkomens 1992 voor zover dat hun belastbare inkomens, vanuit fiscaal oogpunt, niet samengevoegd worden met die van de titularis van de in beslaggenomen of overgedragen goederen.

Art. 2. Dit besluit treedt in werking op de datum van de publicatie van het formulier aangehaald in artikel 1 van het koninklijk besluit van 27 december 2004 tot vaststelling van de voorschriften van de bewijsvoering alsook de regels van rechtspleging voor tenuitvoerlegging van artikel 1409, § 1er, vierde lid en § 1^{er bis}, vierde lid, van het Gerechtelijk wetboek.

Art. 3. Onze Minister van Justitie en Onze Minister van Sociale Zaken zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Châteauneuf-de-Grasse, 27 december 2004.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Justitie,
Mevr. L. ONKELINX

De Minister van Sociale Zaken,
R. DEMOTTE

L'intervention financière est également considérée, en tout état de cause, comme substantielle lorsque le titulaire des revenus saisis ou cédés verse une part contributive d'un montant supérieur à la majoration consacrée par l'article 1409 du Code judiciaire.

Ne peuvent toutefois être considérées comme étant à charge, les personnes ayant disposé de ressources d'un montant supérieur au montant déterminé conformément à l'article 136 du Code des impôts sur les revenus 1992 pour autant que leurs revenus imposables ne soient, d'un point de vue fiscal, pas cumulés avec ceux du titulaire des revenus saisis ou cédés.

Art. 2. Le présent arrêté entre en vigueur à la date de publication du formulaire visé à l'article 1er de l'arrêté royal du 27 décembre 2004 fixant les règles gouvernant la charge de la preuve ainsi que les règles de procédures pour l'exécution de l'article 1409, § 1er, alinéa 4 et § 1^{er bis}, alinéa 4, du Code judiciaire.

Art. 3. Notre Ministre de la Justice et Notre Ministre des Affaires sociales sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Châteauneuf-de-Grasse, le 27 décembre 2004.

ALBERT

Par le Roi :

La Ministre de la Justice,
Mme L. ONKELINX

Le Ministre des Affaires sociales,
R. DEMOTTE

FEDERALE OVERHEIDSDIENST JUSTITIE

N. 2004 — 4848

[C — 2004/09919]

27 DECEMBER 2004. — Koninklijk besluit tot vaststelling van de voorschriften van de bewijsvoering alsook de regels van rechtspleging voor de tenuitvoerlegging van artikel 1409, § 1, vierde lid en § 1bis, vierde lid, van het Gerechtelijk Wetboek

VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Artikel 1409 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt de bedragen die niet kunnen worden in beslag genomen of overgedragen van de sommen uitgekeerd ter uitvoering van een arbeidsovereenkomst, een leerovereenkomst, een statuut, een abonnement, of uitgekeerd aan personen die tegen loon onder het gezag van een ander persoon arbeid verrichten buiten een arbeidsovereenkomst om.

Artikel 377, 2°, van de programmawet van 22 december 2003 heeft deze bepaling gewijzigd om Uw Majesteit te machtigen om, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de regels te bepalen voor de bewijslast, erin begrepen de bewijskracht en de geldigheidsduur van de bewijzen, alsook de regels van rechtspleging.

Met dat doel kan Uwe Majesteit tot 31 december 2004 wettelijke bepalingen uitvaardigen en wijzigen, zelfs inzake aangelegenheden die de Grondwet uitdrukkelijk aan de wet voorbehoudt.

Dit is het voorwerp van het ontwerp dat ter ondertekening aan Uwe Majesteit wordt voorgelegd.

Dit ontwerp voert de volgende principes in.

Om te kunnen genieten van de verhoging van de bedragen die niet kunnen worden in beslag genomen of overgedragen, moet de gevatte schuldenaar of de titularis van de overgedragen inkomsten dit verklaren door middel van een formulier, waarvan het model zal worden vastgelegd bij ministerieel besluit.

SERVICE PUBLIC FEDERAL JUSTICE

F. 2004 — 4848

[C — 2004/09919]

27 DECEMBRE 2004. — Arrêté royal fixant les règles gouvernant la charge de la preuve ainsi que les règles de procédures pour l'exécution de l'article 1409, § 1er, alinéa 4 et § 1^{er bis}, alinéa 4, du Code judiciaire

RAPPORT AU ROI

Sire,

L'article 1409 du Code judiciaire détermine les montants insaisissables et incessibles des sommes payées en exécution d'un contrat de travail, d'un contrat d'apprentissage, d'un statut, d'un abonnement ou encore de celles qui sont payées aux personnes qui, autrement qu'en vertu d'un contrat de travail, fournissent contre rémunération des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne.

L'article 377, 2°, de la loi programme du 22 décembre 2003, a modifié cette disposition pour habiliter Votre Majesté à déterminer, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, les règles gouvernant la charge de la preuve, en ce compris la force probante et la durée de validité des preuves, ainsi que les règles de la procédure.

A cette fin, Votre Majesté peut, jusqu'au 31 décembre 2004, établir et modifier des dispositions légales, même dans les matières qui sont expressément réservées à la loi par la Constitution.

Tel est l'objet du projet qui est soumis à la signature de Votre Majesté.

Ce projet établit les principes suivants.

Pour bénéficier de la majoration des montants insaisissables ou incessibles, le débiteur saisi ou le titulaire des revenus cédés doit en faire la déclaration au moyen d'un formulaire dont le modèle sera établi par arrêté ministériel.